

1. Через те, що багато-хто брались складати оповість про справи, які стались між нами,
2. як нам ті розповіли, хто спочатку були самовидцями й слугами Слова,
3. тому й я, все від першої хвили докладно розвідавши, забажав описати за порядком для тебе, високодостойний Теофіле,
4. щоб пізнав ти істоту науки, якої навчився.
5. За днів царя юдейського Ірода був один священик, на ім'я Захарій, з денної черги Авія, та дружина його із дочок Ааронових, а ім'я їй Єлисавета.
6. І обоє вони були праведні перед Богом, бездоганно сповняючи заповіді й постанови Господні.
7. А дитини не мали вони, бо Єлисавета неплідна була, та й віку старого обоє були.
8. І ось раз, як у порядку своєї черги він служив перед Богом,
9. за звичаєм священства, жеребком йому випало до Господнього храму ввійти й покадити.
10. Під час же кадіння вся безліч народу молилась знадвору.

11. І з'явивсь йому Ангол Господній, ставши праворуч кадильного жертівника.
12. І стривоживсь Захарій, побачивши, і острах на нього напав.
13. А Ангол до нього промовив: Не бійся, Захаріє, бо почута молитва твоя, і дружина твоя Єлисавета сина породить тобі, ти ж даси йому ймення Іван.
14. І він буде на радість та втіху тобі, і з його народження багато-хто втішаться.
15. Бо він буде великий у Господа, ні вина, ні п'яного напою не питиме, і наповниться Духом Святим ще з утроби своєї матері.
16. І багато синів із Ізраїля він наверне до їхнього Господа Бога.
17. І він сам перед Ним буде йти в духу й силі Іллі, щоб серця батьків повернути до дітей, і неслухняних до мудрости праведних, щоб готових людей спорядити для Господа.
18. І промовив Захарій до Ангола: Із чого пізнаю я це? Я ж старий, та й дружина моя вже похилого віку...
19. А Ангол прорік йому в відповідь: Я Гавриїл, що стою перед Богом; мене послано, щоб говорити з тобою, і звістити тобі про цю Добру Новину.
20. І замовкнеш ось ти, і говорити не зможеш аж до дня, коли станеться це, за те, що ти віри не йняв був словам моїм, які збудуться часу свого!

21. А люди чекали Захарія, та й дивувались, чого забаривсь він у храмі.

22. Коли ж вийшов, не міг говорити до них, і вони зрозуміли, що видіння він бачив у храмі. А він тільки знаки їм давав, і залишився німий...

23. І як дні його служби скінчились, він вернувся до дому свого.

24. А після тих днів зачала його дружина Єлисавета, і таїлась п'ять місяців, кажучи:

25. Так для мене Господь учинив за тих днів, коли зглянувся Він, щоб зняти наругу мою між людьми!

26. А шостого місяця від Бога був посланий Ангол Гавриїл у галілейське місто, що йому на ім'я Назарет,

27. до діви, що заручена з мужем була, на ім'я йому Йосип, із дому Давидового, а ім'я діви Марія.

28. І, ввійшовши до неї, промовив: Радій, благодатная, Господь із тобою! Ти благословенна між жонами!

29. Вона ж затривожилась словом, та й стала роздумувати, що б то значило це привітання.

30. А Ангол промовив до неї: Не бійся, Маріє, бо в Бога благодать ти знайшла!

31. І ось ти в утробі зачнеш, і Сина породити, і даси Йому ймення Ісус.

32. Він же буде Великий, і Сином Всевишнього званий, і Господь Бог дасть Йому престола Його батька Давида.

33. І повік царюватиме Він у домі Якова, і царюванню Його не буде кінця.

34. А Марія озвалась до Ангола: Як же станеться це, коли мужа не знаю?...

35. І Ангол промовив у відповідь їй: Дух Святий злине на тебе, і Всевишнього сила обгорне тебе, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий!

36. А ото твоя родичка Єлисавета і вона зачала в своїй старості сина, і оце шостий місяць для неї, яку звать неплідною.

37. Бо для Бога нема неможливої жадної речі!

38. А Марія промовила: Я ж Господня раба: нехай буде мені згідно з словом твоїм! І відійшов Ангол від неї.

39. Тими днями зібралась Марія й пішла, поспішаючи, у гірську околицю, у місто Юдине.

40. І ввійшла вона в дім Захарія, та й поздоровила Єлисавету.

41. Коли ж Єлисавета зачула Маріїн привіт, затріпотала дитина в утробі її. І Єлисавета наповнилась Духом Святим,

42. і скрикнула голосом гучним, та й прорекла: Благословенна Ти між жонами, і благословенний Плід утроби твоєї!

43. І звідкіля мені це, що до мене прийшла мати мого Господа?

44. Бо як тільки в вухах моїх голос привіту твого забринів, від радощів затріпотала дитина в утробі моїй!

45. Блаженна ж та, що повірила, бо сповниться проречене їй від Господа!

46. А Марія промовила: Величає душа моя Господа,

47. і радіє мій дух у Бозі, Спасі моїм,

48. що зглянувся Він на покору Своєї раби, бо ось від часу цього всі роди мене за блаженну вважатимуть,

49. бо велике вчинив мені Потужний! Його ж Імення святе,

50. і милість Його з роду в рід на тих, хто боїться Його!

51. Він показує міць Свого рамена, розпоросує тих, хто пишається думкою серця свого!

52. Він могутніх скидає з престолів, підіймає покірливих,

53. удовольняє голодних добром, а багатих пускає ні з чим!

54. Пригорнув Він Ізраїля, Свого слугу, щоб милість згадати,

55. як прорік був Він нашим отцям, Аврааму й насінню його аж повіки!

56. І залишалась у неї Марія щось місяців зо три, та й вернулась до дому свого.

57. А Єлисаветі настав час родити, і сина вона породила.

58. І почули сусіди й родина її, що Господь Свою милість велику на неї послав, та й утішались разом із нею.

59. І сталося восьмого дня, прийшли, щоб обрізати дитя, і хотіли назвати його йменням батька його Захарій.

60. І озвалася мати його та й сказала: Ні, нехай названий буде Іван!

61. А до неї сказали: Таж у родині твоїй нема жадного, який названий був тим ім'ям!

62. І кивали до батька його, як хотів би назвати його?

63. Попросивши ж табличку, написав він слова: Іван імення йому. І всі дивувались.

64. І в тій хвилі уста та язик розв'язались йому, і він став говорити, благословляючи Бога!

65. І страх обгорнув усіх їхніх сусідів, і по всіх верховинах юдейських пронеслася чутка про це все...

66. А всі, що почули, розважали у серці своїм та казали: Чим то буде дитина оця?... І Господня рука була з нею.

67. Його ж батько Захарій наповнився Духом Святим, та й став пророкувати й казати:

68. Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що зглянувся й визволив люд Свій!

69. Він ріг спасіння підніс нам у домі Давида, Свого слуги,

70. як був заповів відвіку устами святих пророків Своїх,

71. що від ворогів наших визволить нас, та з руки всіх наших ненависників,

72. що вчинить Він милість нашим отцям, і буде пригадувати Свій святий заповіт,

73. що дотримає й нам ту присягу, якою Він присягавсь Авраамові, отцю нашому,

74. щоб ми, визволившись із руки ворогів, служили безстрашно Йому

75. у святості й праведності перед Ним по всі дні життя нашого.

76. Ти ж, дитино, станеш пророком Всевишнього, бо будеш ходити перед Господом, щоб дорогу Йому приготувати,

77. щоб народу Його дати пізнати спасіння у відпущенні їхніх гріхів,

78. через велике милосердя нашого Бога, що ним Схід із висоти нас відвідав,

79. щоб світити всім тим, хто перебуває в темряві й тіні смертельній, щоб спрямувати наші ноги на дорогу миру!

80. А дитина росла, і скріплялась на душі, і перебувала в пустинях до дня свого з'явлення перед Ізраїлем.